

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1962-1963.

8 JANUARI 1963.

BEGROTING

van het Ministerie van Binnenlandse Zaken
en van het Openbaar Ambt
voor het dienstjaar 1963.
(Kredieten betreffende het Openbaar Ambt.)

VERSLAG

NAMENS DE
COMMISSIE VOOR DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT (1),
UITGEBRACHT DOOR DE HEER POSSON.

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft aan het onderzoek van de kredieten betreffende het Openbaar Ambt drie vergaderingen gewijd, namelijk op 4, 11 en 13 december jl.

Deze kredieten zijn vervat in Sectie II van Titel I van de begroting van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en van het Openbaar Ambt voor het dienstjaar 1963 (zie *Stuk* n° 4-VIII/1, blz. 13-15). Zij bedragen voor 1963 2 774 414 000 frank in plaats van 1 049 546 000 frank

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Wigny.

A. — Leden : Mej. Devos, de heren Discry, Harmel, Piers, Posson, Robyns, Saintraint, Schyns, Van den Boeynants, Verbaanderd, Wigny. — Brouhon, Collart (M.), Geldof, Grégoire, Mevr. Groesser-Schroyens, de heren Gruselin, Hurez, Lacroix, Martel, Mevr. Prince. — De heren Lefebvre (R.), Vanderpoorten.

B. — Plaatsvervangers : de heer *Blanckaert*, Mevr. *De Riemaecker-Legot*, de heren *Lefère*, *Offe*, *Parisis*, *Saint-Remy*. — *Bary*, *Bracops*, *Castel*, *Cugnon*, *De Kinder*. — *Piron*.

Zie :

4-VIII (1962-1963) :

- N° 1 : Begroting.
- N° 2 : Amendement.
- N° 3 : Verslag (kredieten Binnenlandse Zaken).

Chambre des Représentants

SESSION 1962-1963.

8 JANVIER 1963.

BUDGET

du Ministère de l'Intérieur
et de la Fonction Publique
pour l'exercice 1963.
(Crédits afférents à la Fonction Publique.)

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DES AFFAIRES GENERALES
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE (1),
PAR M. POSSON.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a consacré trois réunions — les 4, 11 et 13 décembre dernier — à l'examen des crédits afférents à la Fonction Publique.

Ces crédits figurent à la Section II du Titre I du budget du Ministère de l'Intérieur et de la Fonction Publique (voir *Doc.* n° 4-VIII/1, pp. 12-14). Ils s'élèvent à 2 774 414 000 francs pour 1963, contre 1 049 546 000 francs pour 1962. Cette augmentation importante est due à la

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Wigny.

A. — Membres : Mlle Devos, MM. Discry, Harmel, Piers, Posson, Robyns, Saintraint, Schyns, Van den Boeynants, Verbaanderd, Wigny. — Brouhon, Collart (M.), Geldof, Grégoire, Mme Groesser-Schroyens, MM. Gruselin, Hurez, Lacroix, Martel, Mme Prince. — MM. Lefebvre (R.), Vanderpoorten.

B. — Suppléants : M. *Blanckaert*, Mme *De Riemaecker-Legot*, MM. *Lefère*, *Offe*, *Parisis*, *Saint-Remy*. — *Bary*, *Bracops*, *Castel*, *Cugnon*, *De Kinder*. — *Piron*.

Voir :

4-VIII (1962-1963) :

- N° 1 : Budget.
- N° 2 : Amendement.
- N° 3 : Rapport (crédits Intérieur).

in 1962. Deze belangrijke verhoging is te wijten aan de revalorisatie van het openbaar ambt. In artikel 19, 4°, is voor dit doel een bedrag van 2 700 000 000 frank uitgetrokken in plaats van 1 000 000 000 frank in 1962.

*
**

Vooraf heeft de Minister van Binnenlandse Zaken en van het Openbaar Ambt een algemeen inleidende uiteenzetting gehouden van zijn politiek ten aanzien van het openbaar ambt.

A. — Administratieve hervorming.

I. — PERSONEELSBELEID.

1. Kort overzicht van de doctrine.

- het aantal personeelsleden en hun beroepsbekwaamheid zo economisch mogelijk aanpassen aan de eisen van de taken;
- hiervoor is een functionele hiërarchie nodig, d.w.z. een hiërarchie die steunt op de eisen van de functies, hetgeen veronderstelt dat deze laatste vastgesteld moeten worden en dat de hieruit voortvloeiende vereisten ontleed moeten worden;
- uitgaande van deze functionele hiërarchie moet het beleid inzake aanwerving, opleiding, selectie, bevordering, benutting, ambtstoewijzing en bezoldiging gecoördineerd worden; dit betekent niet dat men op de totstandkoming van een functionele hiërarchie moet wachten om in deze kwesties vooruit te gaan; de stappen die naar de functionele hiërarchie leiden, moeten integendeel gepaard gaan met de nodige aanpassingen aan het beleid op deze verschillende gebieden.

2. De herwaardering.

Het welslagen van een personeelsbeleid hangt nauw samen met het peil van de bezoldigingen. Er werd een overeenkomst van sociale programmatie voor drie jaar gesloten, waardoor de bezoldigingen van het overheids-personeel gedurende deze tijdspanne met ± 7 miljard verhoogd zullen worden.

Naar het oordeel van de Minister wordt hiermede de eerste stap gezet naar een meer automatisch verband tussen de bezoldigingen in de overheidsdiensten en het nationaal inkomen.

Deze overeenkomst behelst :

- verbetering van de spanning : van 60 000 tot 500 000, hetzij 8,33;
- gemiddelde herwaardering met $\pm 6,5$ %;
- vakantiegeld;
- afschaffing van de zone 4;
- koppeling van de pensioenregeling aan de vermeerdering van het nationaal inkomen en niet meer aan de evolutie van de weddeschalen.

Voor de toepassing zal als volgt te werk gegaan worden :

In 1962 :

- hoofdbesturen (werkelijke uitbetaling op 1 december 1962);
- speciale korpsen en parastatale instellingen : voorschot van 1 000 frank.

revalorisation de la fonction publique. L'article 19, 4°, prévoit dans ce but un montant de 2 700 000 000 de francs, au lieu du montant de 1 000 000 000 de francs, prévu en 1962.

*
**

Le Ministre de l'Intérieur et de la Fonction Publique a ouvert le débat par un exposé général de sa politique en matière de fonction publique.

A. — Réforme administrative.

I. — POLITIQUE DU PERSONNEL.

1. Court rappel de la doctrine.

- adapter aussi économiquement que possible le nombre et la qualification des agents aux exigences des tâches;
- pour cela, il faut une hiérarchie fonctionnelle, c'est-à-dire une hiérarchie fondée sur les exigences des fonctions, ce qui suppose l'établissement de celles-ci et l'analyse des exigences qu'elles entraînent;
- c'est à partir de cette hiérarchie fonctionnelle que l'on doit coordonner les politiques de recrutement, formation, sélection, promotion, alimentation, affectation, rétribution; ceci ne veut pas dire qu'il faut attendre de disposer d'une hiérarchie fonctionnelle pour progresser dans ces matières; au contraire, les étapes qui conduisent à la hiérarchie fonctionnelle doivent s'accompagner d'aménagements nécessaires de ces diverses politiques.

2. La revalorisation.

Le succès d'une politique du personnel est lié au niveau des rétributions. Un accord de programmation sociale, portant sur trois ans, a été conclu, dont il ressort une importante revalorisation des agents du secteur public : ± 7 milliards en trois ans.

Il s'agit là, dans l'esprit du Ministre, d'une première étape vers une liaison plus automatique entre les rémunérations du secteur public et le revenu national.

Cet accord comprend :

- amélioration de la tension : de 60 000 à 500 000, soit 8,33;
- revalorisation moyenne de $\pm 6,5$ %;
- pécule de vacances;
- suppression de la zone 4;
- régime de pension lié à l'accroissement du revenu national et plus à l'évolution des barèmes.

La mise en application s'échelonne de la façon suivante :

En 1962 :

- les administrations centrales (paiement effectif au 1er décembre 1962);
- corps spéciaux et parastataux : avance de 1 000 francs.

In 1963 en 1964 :

- betaling, met terugwerkende kracht op 1 juli 1962, voor de speciale korpsen en de parastatale instellingen;
- terugslag van de herwaardering van 1 juli 1962 op de lopende pensioenen.

Het belangrijkste probleem dat thans in studie genomen moet worden, lijkt dus dit van de gelijkwaardigheden te zijn.

Opmerkingen dienaangaande :

1. *Niet-universitair onderwijs* : de kern van het probleem is de gelijkwaardigheid van 4 graden (onderwijzer, regent, licentiaat, bewaarschoolonderwijzeres) — een ministerieel comité ad hoc komt thans bijeen — in de eerstvolgende weken zal met de syndicale organisaties overleg worden gepleegd;

2. *Parastatale instellingen* :

- zoals voor het personeel van de ministeries, kunnen de bezoldigingen in de parastatale instellingen enkel gehewaardeerd worden na het uitwerken van een stelsel van statutaire hiërarchie dat dezelfde doeleinden nastreeft;
- voor sommige parastatale instellingen, in het bijzonder deze van de sociale sector, zullen de maatregelen in verband met het personeel van de ministeries met enkele aanpassingen toegepast kunnen worden. Voor andere zullen meer fundamentele verschillen qua opvatting gemaakt moeten worden;
- onze diensten verzamelen op dit ogenblik de basisgegevens (lijst van de functies, voorwaarden in verband met de selectie, het opklimmen tot hogere niveaus en rangen).

3. *Magistratuur* : tussen de Administratie en de magistratuur wordt een uiteenlopende evolutie vastgesteld; gedurende de laatste 25 jaar werd het zwaartepunt in eerstgenoemde naar omlaag en in laatstgenoemde naar omhoog verlegd; een grondiger studie is derhalve nodig om terug te komen tot geldige gelijkwaardigheden op de verschillende niveaus en dit op het ogenblik dat de spanning binnen de administratieve hiërarchie verhoogd wordt;

4. *Hoger onderwijs en, in de toekomst, wetenschappelijk onderzoek* : de evolutie van het hoger onderwijs en het nauwer verband met de loopbanen van wetenschappelijk onderzoek vergen een belangrijk werk van inventarisatie en, vervolgens, van restructuratie van de loopbanen alvorens geldige gelijkwaardigheden kunnen worden vastgesteld.

3. *Invoering van een functionele hiërarchie.*

(i) De weg naar de functionele hiërarchie wordt afgelegd in drie etappen :

1° het op orde stellen : nieuwe statutaire en geldelijke hiërarchie op 1 juli 1962;

2° de semi-functionele fase : vaststelling en indeling van uitgebalanceerde functies;

3° de functionele fase : systematische analyse van de functies en bezoldiging ervan in functie van hun betekenis.

Er dient nochtans op gewezen te worden dat de overgang naar de tweede fase doorlopend ten opzichte van de eerste geschiedt, zodat de toepassing van alle aspecten van deze laatste voortgezet en aangepast wordt naarmate men voortgaat in de tweede.

En 1963 et 1964 :

- paiement, avec effet rétroactif au 1er juillet 1962 pour les corps spéciaux et parastataux;
- incidence sur les pensions en cours de la revalorisation du 1er juillet 1962.

Il apparaît donc, que l'important problème en cours d'étude est actuellement celui des équivalences.

Remarques à ce sujet :

1. *Enseignement non-universitaire* : tout le problème est centré sur les équivalences de 4 grades (instituteur, régent, licencié, institutrice gardienne) — un comité ministériel ad hoc se réunit actuellement — des contacts seront pris avec les organisations syndicales dans les semaines à venir;

2. *Parastataux* :

- comme pour le personnel des ministères, la première phase de la revalorisation des traitements des agents des parastataux doit être subordonnée à la mise en place d'un système de hiérarchie statutaire, poursuivant des objectifs identiques;
- pour certains d'entre eux, et notamment pour les parastataux sociaux, le dispositif arrêté pour le personnel des ministères pourra être transposé moyennant quelques aménagements. Pour d'autres, des différences plus fondamentales de conception devront être introduites;
- nos services recueillent en ce moment les renseignements de base (liste des fonctions, modalités de sélection, d'accession aux niveaux et aux rangs supérieurs).

3. *Magistrature* : on constate une évolution divergente entre l'Administration et la Magistrature; la première connaît un écrasement vers le bas, la seconde vers le haut, au cours des 25 dernières années, d'où nécessité d'une étude plus approfondie pour rétablir des équivalences valables aux différents niveaux et cela au moment où la tension établie dans les limites de la hiérarchie administrative est augmentée;

4. *Enseignement supérieur et, à l'avenir, recherche scientifique* : l'évolution de l'enseignement supérieur et la liaison plus étroite avec les carrières de recherche, nécessitent un travail important d'inventaire et ensuite de restructuration des carrières, avant de pouvoir établir des équivalences valables.

3. *La mise en œuvre d'une hiérarchie fonctionnelle.*

(i) Rappelons que le cheminement vers la hiérarchie fonctionnelle est programmé en trois étapes, que nous appelons :

1° la remise en ordre : nouvelle hiérarchie statutaire et pécuniaire au 1er juillet 1962;

2° la phase semi-fonctionnelle : établissement de fonctions équilibrées et classement de celles-ci;

3° la phase fonctionnelle : analyse systématique des fonctions et rémunération de celles-ci en fonction de leur poids.

Notons, cependant, que le passage à la deuxième phase se fait de façon continue par rapport à la première, de telle sorte que la mise en œuvre de toutes les implications de la première se poursuit et s'adapte au fur et à mesure que l'on progresse dans la seconde.

(ii) Op dit ogenblik wordt de gehele nieuwe statutaire en geldelijke hiërarchie medegedeeld aan de departementen om er in toepassing te worden gebracht. Ze omvat :

1° rationalisatie en harmonisatie van de hiërarchie : 2 500 graden en ± 500 weddeschalen worden teruggebracht tot 25 rangen en 120 niveaus;

2° volkomen objectieve maatstaven voor de benoemingen tot en met de graad van directeur door de aanvaarding van het stelsel van de 3 proeven per niveau en de bevordering uitsluitend op basis van de uitslagen der proeven en van de anciënniteit.

N.B. — De invoering van het stelsel van de proeven zal nog enkele maanden in beslag nemen en zal aanzienlijk beïnvloed worden door de werkzaamheden van de tweede fase.

3° de normalisering van de loopbanen, in het bijzonder door de invoering van het principaalat, hetwelk een bevordering waarborgt aan het personeelslid dat zich voor een hogere functie geplaatst heeft, doch niet benoemd kan worden (wegens het ontbreken van goed voorziene hiërarchieën) alvorens 9 jaar anciënniteit in de rang te hebben, alsmede door de invoering van vlakke loopbanen voor de functies zonder promotievooruitzichten.

(iii) De werkzaamheden in verband met de tweede fase schieten op ondanks een belangrijke wijziging in de volgorde van de werkzaamheden. De problemen die zijn gerezen in verband met de hiërarchie op het Ministerie van Financiën hebben het inderdaad noodzakelijk gemaakt de tweede fase onmiddellijk toe te passen in de fiscale besturen (ongeveer één vierde van de centrale Rijksbesturen). Dit werk, dat een ideale proef voor de veralgemening van de tweede fase vormt, kent een zeer bevredigend verloop : einde oktober zijn de twee departementen het eens geworden over de principes, einde december zullen wij beschikken over een voorlopig ontwerp waaraan in 1963 de laatste hand gelegd zal worden. Reeds in 1964 zal het Ministerie van Financiën met de derde fase van wal kunnen steken.

In afwachting wordt ook op interdepartementaal vlak vooruitgang geboekt. Op 10 december wordt inderdaad tegelijkertijd begonnen met :

1° de opleiding van personeelsleden van alle departementen om ze vertrouwd te maken met de technieken in verband met de analyse van de functies, en

2° het verzamelen van de gegevens waardoor het mogelijk zal zijn de inventaris van de taken op te maken en uitgebalanceerde functies vast te stellen (dit werk is reeds klaar in de fiscale besturen).

Terloops kan worden opgemerkt dat hieraan wordt deelgenomen door afgevaardigden van de syndicale organisaties en door personeelsleden van het Ministerie van Binnenlandse Zaken belast met de gemeentelijke problemen.

4. Wij hebben reeds gezegd dat hoewel de functionele hiërarchie het sluitstuk van het personeelsbeleid vormt, de technieken van aanwerving, opleiding, bevordering, selectie en benutting van het personeel parallel moeten voortgaan.

Wat heeft men ter zake reeds verricht ?

a) Aanwerving :

— einde 1961 werd voor de eerste maal een jaarlijks vergelijkend examen voor personeelsleden van de eerste categorie ingericht; het tweede is thans aan de gang. Het eerste examen had enkel betrekking op enkele departementen (6), doch in tegenstelling hiermede namen alle departementen aan het tweede deel;

(ii) Actuellement, l'ensemble du dispositif de la nouvelle hiérarchie statutaire et pécuniaire est communiqué aux départements pour mise en place. Il comporte :

1° rationalisation et harmonisation de la hiérarchie : 2 500 grades et ± 500 échelles barémiques sont ramenés à 25 rangs et 120 échelles;

2° objectivation totale des nominations jusques et y compris le grade de directeur par l'adoption du régime des 3 épreuves par niveau et la promotion sur base exclusive des résultats des épreuves et de l'ancienneté.

N.B. — La mise en place du système des épreuves prendra encore quelques mois et sera sensiblement influencée par les travaux de la deuxième phase.

3° la normalisation des carrières, notamment par l'introduction du principalat qui garantit une promotion à l'agent qui s'est qualifié pour une fonction supérieure et n'est pas nommé (par le défaut de hiérarchies bien alimentées) avant 9 ans d'ancienneté dans le rang, et par l'introduction des carrières planes pour les fonctions sans perspectives de promotion.

(iii) Les travaux en ce qui concerne la deuxième phase progressent, malgré une modification importante dans l'ordre des travaux. En effet, les problèmes soulevés en matière de hiérarchie au Ministère des Finances ont nécessité la mise en œuvre immédiate de la deuxième phase dans les administrations fiscales (environ un quart des administrations centrales de l'État). Ce travail, qui représente une expérimentation idéale pour la généralisation de la deuxième phase, progresse de façon très satisfaisante : fin octobre les deux départements ont pu se mettre d'accord sur les principes, fin décembre nous disposerons d'un projet provisoire qui sera mis au point définitivement en 1963. Dès 1964, le Ministère des Finances pourra aborder la troisième phase.

En attendant, l'on progresse aussi sur le plan interdépartemental. En effet, le 10 décembre commencent, en même temps :

1° la formation d'agents de tous les départements aux techniques d'analyse des fonctions, et

2° le rassemblement des données permettant de faire l'inventaire des tâches et l'établissement de fonctions équilibrées (travail déjà terminé dans les administrations fiscales).

Notons, en passant, que des délégués des organisations syndicales et des agents du Ministère de l'Intérieur chargés des problèmes communaux y participent.

4. Comme nous l'avons dit, si la hiérarchie fonctionnelle constitue la pièce maîtresse de la politique du personnel, les techniques de recrutement, formation, promotion, sélection, utilisation du personnel, doivent progresser parallèlement.

Qu'a-t-on fait en ces matières ?

a) Recrutement :

— concours annuel pour agents de première catégorie réalisé la première fois à la fin de 1961 — le second est en cours maintenant — contrairement au premier concours annuel, où quelques départements (6) seulement avaient participé à l'enjeu, cette fois-ci tous les départements y participent;

— van zijn kant heeft het Openbaar Ambt gemeend enigszins de huidige regeling (cfr koninklijk besluit van 6 augustus 1962), te moeten versoepelen door in het bijzonder te voorzien in een werfreserve.

b) Opleiding :

— *bij het begin van de loopbaan* : in 1962 heeft men voor de eerste maal een proeftijd van één jaar, met drie maanden vast verblijf in het opleidingscentrum, ingericht;

in het licht van de opgedane ervaring was hier ook een lichte versoepeling noodzakelijk, met name in verband met de onderscheiden duur van de drie stageperiodes en de volgorde waarin ze gerangschikt moeten worden;

— *tijdens de loopbaan* : in 1962 is men verder gegaan met de opleidingscyclussen, die in samenwerking met de stichting Nijverheid-Universiteit worden ingericht. Tijdens de eerstvolgende weken verwachten wij de oprichting van de Stichting Administratie-Universiteit waarmee de Staat een overeenkomst voor de komende opleidingscyclussen zal sluiten.

c) Bevordering-selectie :

— zoals wij hebben gezegd, werd het principe van de objectieve benoemingen tot de graad van directeur aangevaard. Thans moet de inrichting van de nieuwe proeven geregeld worden. Deze laatste moeten in hoofdzaak afgestemd zijn op het nagaan van de vereiste aanleg voor de functies waartoe zij toegang verlenen. De uitbreiding van het aantal proeven en de verschillende aard ervan zullen ons ertoe nopen ons werktuig — het Vast Wervingssecretariaat — in belangrijke mate te herzien. Dit zal een van onze voornaamste taken tijdens de komende maanden zijn.

d) Benutting van het personeel :

— aan het probleem van de tijdelijken zal binnenkort een oplossing worden gegeven door regularisatie en door het inrichten van een definitief stelsel dat een herhaling van de huidige toestand onmogelijk zal maken;

— een oplossing voor het probleem van de personeelsleden van Wederopbouw en van Afrikaanse Zaken werd in studie genomen. Alleen de overheveling naar andere departementen werd tot stand gebracht. Daarentegen is de loopbaan van de titularissen van een bevorderingsgraad nog niet ten volle gewaarborgd. De leden van het aanvullingspersoneel van Landsverdediging die geen laureaats zijn, moeten bij prioriteit een ambtstoeuwijzing in openstaande tijdelijke betrekkingen bekomen.

II. — BELEID INZAKE ORGANISATIE.

1. De studies van structurele organisatie.

Drie adviesbureaus in organisatie werden belast met een studie over de reorganisatie van de structuur der departementen. Deze studies werden uitgevoerd op kosten en onder de bescherming van het Openbaar Ambt. Ze hebben betrekking op de departementen van Volksgezondheid, Binnenlandse Zaken en het Openbaar Ambt. In alle drie gevallen hebben ze geleid tot waardevolle en objectieve voorstellen.

Voor Volksgezondheid en Binnenlandse Zaken zal zeer binnenkort praktische uitvoering aan deze studies worden gegeven.

Met betrekking tot het Openbaar Ambt is het probleem ingewikkelder : de omvang van de hervorming lijkt zodanig groot dat het noodzakelijk blijkt het probleem per stadium

— de son côté, la Fonction Publique a estimé devoir assouplir un peu le régime actuel (cfr arrêté royal du 6 août 1962), en prévoyant notamment une réserve de recrutement.

b) Formation :

— *en début de carrière* : pour la première fois en 1962 s'est déroulé le stage d'un an, dont 3 mois résidentiel au centre de formation;

ici aussi, un léger assouplissement a dû être prévu en fonction de l'expérience acquise : il s'agit notamment de la durée respective des trois périodes de stage et de l'ordre dans lequel il convient de les ranger;

— *en cours de carrière* : en 1962 l'on a poursuivi les cycles de formation organisés en collaboration avec la fondation Industrie-Université. Nous attendons, dans les semaines qui viennent, la création de la Fondation Administration-Université avec laquelle l'Etat contractera les prochains cycles de formation.

c) Promotion-sélection :

— comme nous l'avons dit, le principe de l'objectivation des nominations jusqu'au grade de directeur a été admis; la mise en œuvre des nouvelles épreuves doit maintenant se faire. Ces nouvelles épreuves devront s'orienter essentiellement dans le sens d'une vérification des aptitudes requises par les fonctions auxquelles elles donnent accès. Le développement du nombre des épreuves et la nature différente de celles-ci va nous obliger à reviser, de façon importante, notre outil le Secrétariat Permanent du Recrutement. Ce sera une de nos principales préoccupations dans les mois à venir.

d) Utilisation du personnel :

— le problème des temporaires — régularisation et création d'un système définitif qui ne permettra plus sa résurgence — recevra une solution prochaine;

— une solution au problème des agents de la Reconstruction et des Affaires Africaines est à l'étude. Seul le transfert dans d'autres départements a été réalisé. En revanche, la carrière des agents titulaires d'un grade de promotion n'est pas encore valablement assurée. Les agents du personnel de complément de la Défense Nationale, non-lauréats, devront obtenir une priorité d'affectation à des emplois temporaires vacants.

II. — POLITIQUE EN MATIÈRE D'ORGANISATION.

1. Les études d'organisation structurelle.

Trois études de réorganisation de la structure des départements avaient été commandées à des bureaux-conseils en organisation. Ces études se sont faites à la charge et sous l'égide de la Fonction Publique. Elles concernent les départements de la Santé Publique, de l'Intérieur et de la Fonction Publique. Elles ont toutes les trois conduit à des propositions valables et objectives.

Pour la Santé Publique et l'Intérieur, ces études feront l'objet d'une mise en œuvre incessante.

En ce qui concerne la Fonction Publique, le problème est plus complexe : l'ampleur de la réforme à réaliser paraît telle qu'il semble nécessaire d'aborder le problème par

in te delen. De voortzetting van de administratieve hervorming schept voortdurend nieuwe taken, die evolueren met de opgedane ervaring (bijv. sectie analyse van de functies). Het blijkt dus dat de fundamentele hervorming, die wij overwegen en die ten doel heeft het openbaar ambt beter in de centrale administratie te integreren door het leggen van nauwe banden tussen de top (conceptie) en de basis (uitvoering), zal moeten gebeuren naarmate wij trachten tegemoet te komen aan de eisen van de administratieve hervorming. Zoals de Minister het hoger heeft aangeduid, dient thans in de eerste plaats aandacht besteed aan de reorganisatie van het Vast Wervingssecretariaat om het in staat te stellen het hoofd te bieden aan de steeds talrijkere proeven en aan de nieuwe voorwaarden ervan.

2. De functionele organisatie.

De werkzaamheden in verband met de hiërarchie hebben geleid tot een gevolgtrekking die de Minister als fundamenteel beschouwt : alvorens overgegaan wordt tot een interne reorganisatie van de diensten (hetgeen niet het doel van de hierboven aangehaalde organisatiestudies was), is nodig :

- 1° dat men beschikt over uitgebalanceerde en, zover mogelijk, over gestandaardiseerde functies;
- 2° dat de functies ongeveer bekleed worden door personeelsleden die de vereiste bekwaamheid voor deze functies bezitten;
- 3° dat de functies beantwoorden aan een juiste hiërarchie.

Dit zijn nu precies de doelstellingen van de tweede fase — de zogenaamd semi-functionele — inzake hiërarchie. Wij mogen dus zeggen dat wij thans in de fiscale besturen en, in de loop van het jaar 1963, in alle departementen een nooit geziene, interne reorganisatie van de diensten doorvoeren. Na het beëindigen van dit werk zullen de organisatiespecialisten de rationalisatie ter hand kunnen nemen; zij zullen hiervoor over samenhangende bouwstoffen beschikken.

Tegelijk moet worden opgemerkt dat de analyse van de functies het Algemeen Bestuur de beschikking geeft over het objectief criterium dat hem tot nu toe ontbrak voor het administratief toezicht op de kaders.

Besluit :

Ziedaar een korte beschrijving van de principes waardoor wij ons laten leiden, van het bilan van de verwezenlijkingen, van de huidige werkzaamheden inzake administratieve hervorming.

B. — Nasleep van de gebeurtenissen in Kongo.

Pro memorie werden binnen het kader van de « Afrikaanse Zaken », de drie volgende problemen aan het Openbaar Ambt opgedragen :

- 1° de rationalisatie van de diensten en instellingen die ressorteerden onder de Minister van Afrikaanse Zaken;
- 2° de goedkeuring van de zogenaamde waarborgwetten en, in het raam van deze wetten, de uitvoeringsmaatregelen betreffende de aanwerving voor alle vacante betrekkingen in de openbare sector;
- 3° de coördinatie van de problemen in verband met alle gerepatrieerden.

Men weet dat deze drie problemen dezelfde oorsprong hebben : de gebeurtenissen in Kongo.

phases. En effet, la progression de la réforme administrative crée continuellement de nouvelles tâches, celles-ci évoluant avec l'expérience acquise (ex. section analyse des fonctions). Il apparaît donc, que la réforme fondamentale que nous envisageons et qui a pour but de mieux intégrer la Fonction Publique dans l'Administration centrale en établissant des liens étroits au sommet (conception) et à la base (exécution) devra se faire au fur et à mesure que nous essayons de rencontrer les impératifs de la réforme administrative. Comme le Ministre l'a indiqué plus haut, la première tâche qui s'impose actuellement est la réorganisation du Secrétariat Permanent au Recrutement, pour lui permettre de faire face à la multiplication des épreuves et aux nouvelles modalités de celles-ci.

2. L'organisation fonctionnelle.

Les travaux menés en matière de hiérarchie ont conduit le Ministre à une conclusion qui lui paraît fondamentale : avant de procéder à une réorganisation interne des services (ce qui n'était pas l'objet des études d'organisation citées ci-dessus), il faut d'abord :

- 1° disposer de fonctions équilibrées et, dans la mesure du possible, standardisées;
- 2° que les fonctions soient approximativement occupées par des agents qui ont les qualifications requises pour ces fonctions;
- 3° que les fonctions soient correctement hiérarchisées.

Or, ce sont là justement les objectifs de la deuxième phase en matière de hiérarchie (dite semi-fonctionnelle). L'on peut donc dire que nous procédons actuellement dans les administrations fiscales, et que nous procéderons dans le courant de l'année 1963, dans l'ensemble des départements, à une réorganisation interne des services sans précédent. À l'issue de ce travail, les techniciens de l'organisation pourront procéder valablement à la rationalisation, disposant à cet effet d'un matériau cohérent.

Il faut noter en même temps que l'analyse des fonctions donne à l'Administration générale le critère objectif qui lui faisait défaut jusqu'ici en matière de contrôle administratif sur les cadres.

Conclusion :

Voilà sommairement décrits les principes qui nous guident, les bilans des réalisations, les travaux en cours en matière de réforme administrative.

B. — Séquelles des événements du Congo.

Pour mémoire, ont été déferés à la Fonction Publique, dans le cadre des « Affaires Africaines », les trois problèmes suivants :

- 1° la rationalisation des services et organismes qui relevaient du Ministre des Affaires Africaines;
- 2° le vote des lois dites de garantie et, dans le cadre de ces lois, les mesures d'exécution relatives au recrutement à tous les emplois vacants dans le secteur public;
- 3° la coordination des problèmes relatifs à tous les rapatriés.

Ces trois problèmes ont la même origine, on s'en souvient : à savoir les événements du Congo.

1. Rationalisatie van de diensten en instellingen die ressorteerden onder de Minister van Afrikaanse Zaken.

Het is nutteloos terug te komen op de algemene beleidsbeslissing, namelijk de afschaffing van het departement van Afrikaanse Zaken als zodanig en het plaatsnemen van de betrekkingen die wij met Kongo en Rwanda-Burundi zullen blijven onderhouden en van de steun die wij hen zullen blijven verlenen, in het algemeen kader van Buitenlandse Zaken en Technische Bijstand.

Bij het koninklijk besluit van 30 mei 1961 werd de Minister van Buitenlandse Zaken ermee belast toe te zien op de verdeling van de bevoegdheden van het Ministerie van Afrikaanse Zaken en werd aan de Minister van het Openbaar Ambt opgedragen te waken over de verdeling van de diensten en de rationalisatie ervan.

De grondgedachte was dat de bevoegdheden dienden overgedragen te worden op de Belgische administraties die zich met gelijkaardige problemen bezighouden. In deze administraties werden de nieuwe, met dat doel tot stand gebrachte betrekkingen, bij voorrang toegekend aan de personeelsleden van het vroeger departement van Afrikaanse Zaken.

Op dit ogenblik gaat de aandacht van de Minister vooral naar sommige belangrijke problemen, zoals de wederopneming in een definitieve dienst van de personeelsleden die zich thans nog bezighouden met tijdelijke werkzaamheden in verband met hun vroegere administratie, alsmede de eerbiediging van de promotierechten verbonden aan de examens en vergelijkende examens waarin de betrokkenen zijn geslaagd.

2. Goedkeuring van de zogenaamde waarborgwetten en de toepassing ervan.

Naast de koninklijke uitvoeringsbesluiten, die in 1961 werden genomen door tussenkomst van de Minister van Buitenlandse Handel en Technische Bijstand (van 2 oktober 1961, en van 21 november 1961 en 28 december 1961 met de Minister van Financiën), van de Minister van Financiën (29 november 1961) en van de Minister van het Openbaar Ambt (6 oktober 1961 en 4 december 1961 tot reglementering van de toelating van sommige categorieën van personeelsleden uit Afrika, onderscheidenlijk in de administratieve Rijksdiensten en in de gemeente- en provinciediensten), zijn een aantal koninklijke besluiten van kracht geworden in verband met de aanwerving in parastatale instellingen (Regie van Telegraaf en Telefoon, Nationale Dienst voor Afzet van land- en tuinbouwprodukten, Nationale Zuiveldienst, Nationale Maatschappij voor de Kleine Landeigendom, Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel Militair Geografisch Instituut, enz.). De maatregelen betreffende de andere parastatale instellingen zijn aan de gang.

Er dient ook gewezen te worden op het koninklijk besluit van 1 oktober 1962, dat door tussenkomst van de Minister, samen met de Minister van Tewerkstelling en Arbeid werd genomen, en waardoor, op straffe van nietigheid, alle inlichtingen betreffende vacatures in de Rijksdiensten en de instellingen van openbaar nut medegedeeld moeten worden aan de « Dienst voor Herklassering van de Gerechtvaardigden uit Afrika » afhankelijk van de Nationale Dienst voor Tewerkstelling. Voor de aanwerving van de rechthebbenden van de toelatingmogelijkheden tot de betrekkingen, die door de wet van 27 juli 1961 uitsluitend worden toegekend in de Rijksdiensten — met uitsluiting van het leger, de magistratuur en het onderwijs, waar de voorbehouden quota's niet toepasselijk zijn op de vacatures — ziet de toestand er voor de periode van 1 augustus 1961 en 31 juli 1962 er als volgt uit :

Kandidaten Laureaten Aangeworven

a) Universitairen	...	219	119	52
b) Niet-universitairen	...	125	73	18

1. Rationalisation des services et organismes qui relevaient du Ministre des Affaires Africaines.

Il est inutile de revenir sur la décision de politique générale qui a consisté à supprimer comme tel le département des Affaires Africaines et de placer désormais les rapports que nous devrions entretenir avec le Congo et le Rwanda-Burundi et l'aide que nous continuons à leur apporter dans le cadre général des Affaires Étrangères et de l'Assistance Technique.

L'arrêté royal du 30 mai 1961 avait confié au Ministre des Affaires Étrangères le soin de présider à la répartition des attributions du Ministère des Affaires Africaines et au Ministre de la Fonction Publique de veiller à la répartition des services et à leur rationalisation.

L'idée fondamentale suivie a été celle de rattacher les attributions aux administrations belges qui s'occupent des problèmes de même nature. Au sein de ces administrations, les emplois nouveaux créés à cet effet ont été réservés par priorité aux agents de l'ancien département des Affaires Africaines.

Certains problèmes importants, comme la réintégration dans un service définitif des agents actuellement encore occupés à des travaux temporaires en rapport avec leur ancienne administration, et le respect des droits à l'avancement attachés aux examens et concours que les intéressés ont subis avec succès, retiennent en ce moment l'attention du Ministre.

2. Le vote des lois dites de garantie et leur application.

Outre les arrêtés royaux d'exécution, pris en 1961 à l'intervention du Ministre du Commerce Extérieur et de l'Assistance Technique (du 2 octobre 1961 et des 21 novembre 1961 et 28 décembre 1961 avec le Ministre des Finances), des Ministres des Finances (29 novembre 1961) et du Ministre de la Fonction Publique (6 octobre 1961 et 4 décembre 1961 réglementant l'admission de certaines catégories d'agents d'Afrique respectivement dans les services de l'État et dans les services communaux et provinciaux), une série d'arrêtés royaux sont entrés en vigueur en ce qui concerne le recrutement dans les organismes parastataux (Régie des Télégraphes et des Téléphones, Office national des Débouchés agricoles et horticoles, Office national du Lait et de ses dérivés, Société nationale de la Petite Propriété terrienne, Office belge du Commerce extérieur, Institut géographique militaire, etc.). Les mesures concernant les autres organismes parastataux sont en cours.

Il faut citer aussi l'arrêté royal du 1er octobre 1962, pris à l'intervention du Ministre, conjointement avec le Ministre de l'Emploi et du Travail, qui faisait obligation, à peine de nullité, de communiquer au « Service du Reclassement des Rapatriés d'Afrique », relevant de l'Office national de l'Emploi, tous les renseignements relatifs aux emplois vacants à conférer dans les services de l'État et les organismes d'intérêt public. Pour le recrutement des bénéficiaires, des facilités d'accès aux emplois accordées par la loi du 27 juillet 1961 dans les seuls services de l'État — à l'exclusion de l'armée, de la magistrature et de l'enseignement dont les emplois vacants sont exclus des quotas réservés, — la situation se présente comme suit pour la période s'écoulant entre le 1er août 1961 et le 31 juillet 1962 :

Candidats Lauréats Recrutés

a) Universitaires	...	219	119	52
b) Non-universitaires	...	125	73	18

Deze cijfers dienen verhoogd te worden met 58 in tijdelijk verband aangeworven personeelsleden.

De enige reden voor de geringe belangstelling die de niet-universitaire personeelsleden, rechthebbenden van de wet van 27 juli 1961, aan de dag leggen voor de herklassering in de openbare sector, lijkt te moeten gezocht worden in de onvoldoende aantrekkingskracht van de compensatievergoedingen, die hun door dezelfde wet worden toegekend wanneer zij uiteraard op de laagste trap in een administratie geherklasseerd worden; in dit geval verliezen ze inderdaad de wacht- en pensioenvergoedingen waarop zij aanspraak kunnen maken bij herklassering in de particuliere sector.

Het was materieel niet mogelijk statistische gegevens te verzamelen over het aantal betrekkingen toegekend in de gemeentelijke en provinciale diensten, alsmede in de instellingen van openbaar nut bedoeld bij de wet van 16 maart 1954.

De studie van de noodzakelijke en beloofde wijzigingen in de wetten van 27 juli 1961 is thans ver gevorderd en het wetsontwerp zal binnenkort ingediend kunnen worden. Dienstigheidshalve kan er op gewezen worden dat uitgaande van de bijzondere toestanden die de toepassing van bedoelde wetten aan het licht heeft gebracht dit ontwerp er toe strekt een einde te maken aan de leemten en tegenstrijdigheden die zijn vastgesteld tussen de zeer ingewikkelde teksten en de inzichten van de wetgever.

3. Coördinatie van de problemen in verband met de gerepatrieerden.

De werking waarmede in augustus 1961 werd van wal gestoken door de « Interdepartementale Werkgroep », die werd belast met de studie van de verschillende problemen betreffende alle gerepatrieerden en die onder het gezag van de Minister werd geplaatst, heeft geleid tot de benoeming van een algemeen adviseur voor de gerepatrieerden. Deze laatste werd in hoofdzaak belast met de coördinatie van de inspanningen met het oog op de verwezenlijking door de bevoegde departementen, van het programma voorgesteld in het verslag dat in februari 1962 door de Interdepartementale Werkgroep ter goedkeuring aan het Ministerieel Comité werd voorgelegd.

De Minister zal niet uitweiden over de inhoud van dit programma, dat in detail is uiteengezet in de « Practische gids ten behoeve van de gerepatrieerden uit Kongo, Rwanda en Burundi », die zopas is verschenen en waarvan een exemplaar aan de leden van de Commissie werd ter hand gesteld.

De Minister beperkt zich tot de opsomming van enkele maatregelen, die werden getroffen om een oplossing te geven aan de problemen in verband met de reïntegratie van onze landgenoten uit Afrika in de nationale gemeenschap :

a) het koninklijk besluit van 6 augustus 1962 dat toegang verleent tot het stelsel van ziekteverzekering en van verzekering tegen werkloosheid;

b) het koninklijk besluit van 3 augustus 1962 verleent toelagen voor aanvullende studiën die de beroepsherklassering vergemakkelijken;

c) het koninklijk besluit van 25 juli 1962 stelt de vervoerondernemers in Kongo in staat vervoerondernemers in België te worden;

d) de gerepatrieerden van ten minste 60 jaar, alsmede de minder-validen en de behoeftigen komen in aanmerking voor de vergoedingen en de gezondheidszorgen;

e) de wet van 6 augustus 1962 tot herstel voor de slachtoffers van de schadelijke feiten overkomen tijdens beschermings-, reddings- of evacuatieverrichtingen van personen in gevaar, brengt eveneens een oplossing voor bijzonder belangwekkende gevallen, enz.

A ces chiffres, il convient d'ajouter 58 agents recrutés à titre temporaire.

Il faut noter que le peu de faveur rencontrée par les agents non-universitaires, bénéficiaires de la loi du 27 juillet 1961, au reclassement dans le secteur public, paraît n'avoir d'autre cause que l'attrait insuffisant des indemnités compensatoires que leur octroie cette même loi, quand ils se reclassent nécessairement au niveau le plus bas dans une administration, par la perte des indemnités d'attente et de pension dont ils bénéficient en se reclassant dans le secteur privé.

Il n'a pas été matériellement possible de rassembler les renseignements statistiques concernant le nombre d'emplois conférés dans les services communaux et provinciaux et dans les organismes d'intérêt public visés par la loi du 16 mars 1954.

L'étude des aménagements à apporter, ainsi que promis, aux lois du 27 juillet 1961 est actuellement fort avancée et le projet de loi pourra être déposé prochainement. Pour mémoire, ce projet vise, en se basant sur les situations particulières qu'à révélées à l'expérience l'application desdits lois, à porter remède aux lacunes et discordances constatées entre les textes fort complexes et les intentions du législateur.

3. La coordination des problèmes relatifs aux rapatriés.

L'action entreprise dès août 1961 par le « Groupe de Travail interdépartemental » chargé d'étudier les divers problèmes qui intéressent tous les rapatriés, placé sous l'autorité du Ministre, s'est traduite par la nomination d'un conseiller général aux rapatriés chargé — en ordre principal — de coordonner les efforts entrepris en vue de la réalisation, par les départements compétents, du programme proposé dans le rapport soumis en février 1962 par le Groupe de Travail interdépartemental à l'approbation du Comité ministériel.

Le Ministre ne s'étendra pas largement sur le contenu de ce programme, qui est exposé en détail dans le « Guide pratique à l'intention des rapatriés du Congo, du Rwanda et du Burundi » qui vient de sortir de presse et dont un exemplaire a été remis aux membres de la Commission.

Le Ministre se borne à citer quelques-unes des mesures qui ont été prises pour résoudre les problèmes de réintégration de nos compatriotes d'Afrique dans la communauté nationale :

a) l'arrêté royal du 6 août 1962 qui donne accès aux régimes d'assurance maladie-invalidité et de l'assurance chômage;

b) l'arrêté royal du 3 août 1962 octroie des allocations pour études complémentaires en vue de faciliter le reclassement professionnel;

c) l'arrêté royal du 25 juillet 1962 permet aux transporteurs au Congo de devenir transporteurs en Belgique;

d) le régime d'allocations et de soins de santé pour rapatriés âgés de 60 ans au moins ou d'handicapés et de personnes dépourvues de ressources, leur a été assuré;

e) la loi du 6 août 1962 de réparation pour les victimes de faits dommageables survenus au cours d'opérations de protection, de sauvetage ou d'évacuation des personnes en danger, répond là également à des situations particulièrement intéressantes, etc.

Het belangrijke werk dat reeds werd gepresteerd dank zij de samenwerking van alle betrokken departementen, moet worden voortgezet en voltooid. Dit zal gebeuren indien iedereen zijn steun verleent.

*
**

De leden van de Commissie hebben aan de Minister eenparig hun dank betuigd voor de klare en volledige uiteenzetting van zijn beleid.

De volgende vragen werden dan in de loop van de bespreking gesteld.

1° Verschillende leden van de Commissie hebben de aandacht van de Minister gevestigd op de toepassing van het koninklijk besluit van 31 mei 1958 voor degenen die hogere functies gedurende tien jaar hebben uitgeoefend. Volgens een beslissing van de Minister mogen zij van de revalorisatie van het openbaar ambt in hun graad niet genieten. Dit is onaanvaardbaar en in strijd met hogerge-noemd besluit.

Het eerste artikel van dit besluit bepaalt wat volgt :

« Voor de Rijksambtenaar, die op de dag van de inwerkingtreding van dit besluit, gedurende een tijdspanne van tien jaren, een functie heeft uitgeoefend die hoger ligt dan de graad die hij op voormelde dag voert, kunnen de wedde, alsmede de toelage en vergoedingen die eraan verbonden zijn, bepaald worden alsof hij op 1 juni 1958 benoemd werd tot de graad die met de laatst uitgeoefende functie overeenstemt. Het genot van deze maatregel is ondergeschikt aan het akkoord van Onze Eerste-Minister. »

Deze discriminatie-maatregel zal tot gevolg hebben dat er twee categorieën ambtenaren van dezelfde graad in het leven zullen worden geroepen. Het gaat hier om ongeveer 1 500 betrokkenen.

Het is des te onrechtvaardiger daar de parastatale instellingen van de revalorisatie genieten. Aldus worden de ambtenaren, die na de bevrijding werden gemobiliseerd en geen kans kregen elders — bijvoorbeeld in parastatale instellingen — benoemd te worden, op onrechtstreekse wijze gepenaliseerd. De bevoegde syndikale Consultatieve Commissie heeft zich voor de revalorisatie uitgesproken.

Een ander lid dringt eveneens aan en verklaart dat het hem onmogelijk zou zijn de begroting goed te keuren, mocht dit vraagstuk geen bevredigende oplossing krijgen.

Het is bovendien moreel niet mogelijk nog achteruit te gaan ten opzichte van ambtenaren die gedurende meer dan tien jaar hogere functies uitgeoefend hebben.

De Minister heeft geantwoord dat hij deze kwestie aan een grondig onderzoek zal onderwerpen en zijn conclusies aan de betrokken leden voor de discussie van zijn begroting, in openbare vergadering van de Kamer, zou mededelen.

De betrokken leden van de Commissie hebben hiermede ingestemd.

2° Een lid werpt de vraag op van de valorisatie door de Staat van de diensten die door de ambtenaren vroeger in andere diensten, als bvb. de parastatale instellingen, de gemeentelijke besturen, de spoorwegen, gepresteerd werden. De Staat weigert te valoriseren, terwijl omgekeerd de ondergeschikte diensten de voor de Staat gepresteerde diensten wel valoriseren.

De Minister antwoordt dat men in 1946 besloten had deze diensten in aanmerking te nemen, maar dat men er in 1953 heeft van afgezien. Alleen de personeelsleden, die de gunst te dien tijde genoten, hebben, bij wijze van overgangsmaatregel, hun recht behouden.

Met een dergelijke valorisatie zijn heel wat technische bezwaren gemoeid: bepaling van de openbare diensten,

L'œuvre importante, déjà réalisée grâce au concours de tous les départements intéressés, doit être poursuivie et achevée. Elle le sera avec le concours de tous.

*
**

Les membres de la Commission ont remercié unanimement le Ministre de l'exposé clair et complet de sa politique.

Les questions suivantes ont été ensuite posées au cours de la discussion.

1° Plusieurs membres de la Commission ont attiré l'attention du Ministre sur l'application de l'arrêté royal du 31 mai 1958 quant à ceux qui, pendant dix années, ont exercé des fonctions supérieures. Selon une décision du Ministre, ils ne sont pas en droit de bénéficier de la revalorisation de la fonction publique dans leur grade. Ceci est inadmissible et contraire à l'arrêté précité.

L'article premier de cet arrêté stipule ce qui suit :

« Pour l'agent de l'Etat qui, à la date de l'entrée en vigueur du présent arrêté, a exercé, pendant une durée totale de dix années, une fonction supérieure à celle qui correspond au grade dont il est titulaire à la date précitée, le traitement ainsi que les allocations et indemnités qui s'y attachent peuvent être fixés comme s'il avait été nommé le 1er juin 1958 au grade correspondant à la fonction exercée en dernier lieu. Le bénéfice de cette mesure est subordonné à l'accord de Notre Premier Ministre. »

Cette mesure discriminatoire aura pour effet de créer deux catégories de fonctionnaires du même grade. Il s'agit, en l'occurrence, d'environ 1 500 intéressés.

Le fait est d'autant plus injuste que les organismes parastataux bénéficient de la revalorisation. Ainsi les fonctionnaires, qui ont été mobilisés après la libération et qui n'ont pas eu l'occasion d'être nommés ailleurs — par exemple dans les organismes parastataux — sont pénalisés d'une manière indirecte. La Commission de consultation syndicale compétente s'est prononcée pour la revalorisation.

Un autre membre insiste également et déclare qu'il lui serait impossible de voter le budget si une solution satisfaisante n'était donnée à cette question.

Il est en outre moralement impossible de faire encore machine arrière vis-à-vis de fonctionnaires qui ont exercé pendant plus de dix ans des fonctions supérieures.

Le Ministre a répondu qu'il soumettra cette question à un examen approfondi et qu'il communiquera ses conclusions aux membres intéressés, avant la discussion de son budget en séance publique de la Chambre.

Les membres en question ont marqué leur accord à ce sujet.

2° Un membre soulève la question de la valorisation par l'Etat des services prestés antérieurement par les fonctionnaires dans d'autres services, par exemple, les institutions parastatales, les administrations communales, les chemins de fer. L'Etat refuse la valorisation, alors qu'inversement les pouvoirs subordonnés valorisent les services prestés à l'Etat.

Le Ministre répond que l'admissibilité de ces services, prévue en 1946, a été abandonnée en 1953. Seuls les agents qui bénéficiaient à l'époque de cette faveur conservent leur droit par mesure transitoire.

Pareille valorisation entraîne de multiples complications d'ordre technique: définition des services publics, appré-

beoordeling van het peil der uitgeoefende functies. Ook het criterium van de verworven ervaring is moeilijk toe te passen. De kwestie werd in 1953 grondig onderzocht. Men kan er bezwaarlijk op terugkomen, tenzij in het raam van een fundamenteel nieuwe structuur van de regeling der beroepsloophanen.

3° Een lid spreekt over een bijzonder vraagstuk, met name over de autonome haven van Luik. Deze dienst wacht nog steeds op de goedkeuring door de Minister van het nieuwe door de raad van beheer voorgestelde kader van het personeel.

Daar het over een bijzondere aangelegenheid gaat, zal de Minister zijn antwoord rechtstreeks aan het betrokken lid toezenden.

4° Beroepsopleiding van de Staatsagenten.

Een lid is de mening toegedaan dat deze als een verlengstuk van de stage zou moeten worden beschouwd. Nu de privésector aan de jonge arbeidskrachten nieuwe faciliteiten verleent om bijkomende opleiding te genieten, zou de Staat terzake het voorbeeld moeten geven.

Vanzelfsprekend zouden voorzorgsmaatregelen om elk misbruik te voorkomen moeten worden genomen.

De Minister bevestigt dat de organisatie en de coördinatie van een gepaste beroepsopleiding een der voornaamste bekommernissen van het openbaar ambt is.

Zo pas werden de loopbanen georganiseerd op grond van een aantal professionele proeven. Ook het wennen aan de nieuwe arbeidsmethoden — waarvan de invoering onontbeerlijk lijkt te zijn — zal eveneens een voortdurende inspanning vragen. Bij de bestudering van een formule van toezicht moet rekening worden gehouden met de doelmatigheid van de nagestreefde opleiding, zowel wat het administratief rendement als wat de kansen van de personeelsleden op het maken van carrière betreft.

5° Ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Hetzelfde lid vraagt of het openbaar ambt zal worden opgenomen in de nakende hervorming van de ziekte- en invaliditeitsverzekering, vooral wat betreft de kosteloze verpleging van de sociale zieken.

De Minister antwoordt dat de voorstellen van de gemengde parlementaire commissie, die met het onderzoek van het vraagstuk der ziekte- en invaliditeitsverzekering werd belast, het inderdaad mogelijk maken — dank zij splitsing in een « vergoedingsverzekeringsregeling » en een « gezondheidszorgverzekering » — het personeel van de overheidsdiensten op te nemen in de « gezondheidszorgregelingen ». De ontwerpen die bestemd zijn om deze voorstellen ten uitvoer te leggen, zullen eerlang door de Regering worden onderzocht.

Na dit algemeen onderzoek zal een aanvang kunnen worden gemaakt met de subsidiaire kwestie van de integratie van het personeel der overheidsdiensten. Ten aanzien van het vraagstuk van de door sociale ziekten veroorzaakte arbeidsongeschiktheid, deelt de Minister mede dat zijn departement begonnen is met de herziening van het stelsel van het ziekteverlof en van de terbeschikkingstelling, ten einde er de geldelijke gevolgen van te matigen.

6° Hetzelfde lid vraagt nog of de assimilatie van de agenten van het Hoog Comité voor Toezicht met de agenten van de gerechtelijke politie ook op geldelijk gebied eindelijk zal worden doorgevoerd.

De Minister antwoordt dat de Eerste-Minister bij het Openbaar Ambt een ontwerp van herstructuratie van de functies bij het Hoog Comité van Toezicht aanhangig heeft gemaakt. Dit zal leiden tot een werkelijke herwaardering, rekening houdende met de aard van de taken en de toestand van zijn ambtenaren.

ciation du niveau des fonctions exercées. Le critère de l'expérience acquise est tout aussi difficile à appliquer. La question a été examinée d'une manière approfondie en 1953. Il est malaisé d'y revenir, si ce n'est dans le cadre d'une restructuration fondamentale du régime des carrières professionnelles.

3° Un membre traite du problème particulier que pose le port autonome de Liège. Ce service attend toujours l'approbation, par le Ministre, du nouveau cadre du personnel proposé par le conseil d'administration.

S'agissant d'une affaire particulière, le Ministre transmettra sa réponse directement au membre intéressé.

4° Formation professionnelle des agents de l'Etat.

Un membre estime que cette formation devrait être considérée comme un prolongement du stage. Au moment où le secteur privé octroie de nouvelles facilités aux jeunes travailleurs en vue du parachèvement de leur formation, l'Etat se doit de donner l'exemple en la matière.

Il va de soi que des mesures devraient être prises en vue de prévenir tout abus.

Le Ministre confirme que l'organisation et la coordination d'une formation professionnelle adéquate comptent parmi les soucis majeurs de la fonction publique.

On vient d'agencer les carrières en fonction d'une série d'épreuves professionnelles. La familiarisation avec les méthodes nouvelles de travail — dont l'introduction semble indispensable — exigera également un effort constant. Dans l'étude d'une formule d'intervention, il faut tenir compte de l'efficacité de la formation recherchée, tant en ce qui concerne le rendement administratif que les perspectives de carrière offertes aux agents.

5° Assurance maladie-invalidité.

Le même membre demande si la fonction publique sera intégrée dans la réforme imminente de l'assurance maladie-invalidité, surtout quant aux soins gratuits donnés aux malades sociaux.

Le Ministre répond que les propositions de la commission parlementaire mixte, chargée de l'examen du problème de l'assurance maladie-invalidité, ouvrent en effet, grâce à la séparation des régimes de « l'assurance-indemnités » et de « l'assurance-soins », la possibilité d'intégrer les agents des services publics dans le régime de « l'assurance-soins ». Les projets destinés à la réalisation de ces propositions seront examinés par le Gouvernement dans les prochains jours.

C'est au terme de cet examen d'ensemble que la question subsidiaire de l'intégration des agents des services publics pourra être abordée. Le Ministre signale qu'en ce qui concerne le problème de l'incapacité de travail provoquée par des maladies sociales, son département a pris l'initiative d'une révision du régime des congés de maladie et des disponibilités, afin d'en alléger les conséquences pécuniaires.

6° Le même membre demande encore si l'assimilation des agents du Comité supérieur de Contrôle aux agents de la police judiciaire sera enfin également réalisée au point de vue pécuniaire.

Le Ministre répond que le Premier Ministre a saisi la Fonction Publique d'un projet de restructuration des fonctions au sein du Comité supérieur de Contrôle. Celle-ci apportera une revalorisation effective, compte tenu du caractère des tâches et de la position de ses agents.

7° Tenslotte vraagt het lid wanneer de revalorisatie ten voordele van de parastatale instellingen en van de ondergeschikte besturen zal worden verwezenlijkt en hoe de hieruit voortvloeiende bijkomende lasten van de gemeenten zullen worden gefinancierd.

Verskillende leden van de Commissie dringen ook aan opdat de aanpassing van de wedden van het gemeentelijk personeel zou worden verwezenlijkt, en vragen wanneer en hoe dit zal gebeuren?

In deze gedachtengang is een lid de mening toegedaan dat er moet gestreefd worden naar zoveel mogelijk assimilatie op gebied van de weddenscalen tussen het Rijkspersoneel en het personeel der gemeenten.

De Minister verstrekt het volgende antwoord:

a) *Parastatale instellingen.*

Zoals voor de ambtenaren van de ministeries, dient de herwaardering van de functies van de agenten van de parastatale instellingen gepaard te gaan met werkzaamheden in verband met de hiërarchische structuren-ontleding van de aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden, normalisering van de loopbaan, hergroepering van de functies, inrichting van het « principalat ».

Alles wordt in het werk gesteld om snel de documentatie die daartoe vereist is, bijeen te brengen.

b) *Gemeentelijk personeel.*

Over de incidentie van de revalorisatie van het openbaar ambt op de ondergeschikte besturen verklaart de Minister dat deze twee zaken parallel moeten worden voortgezet. Er is geen volledige assimilatie mogelijk tussen het Rijkspersoneel enerzijds en dat van de gemeenten en provincies anderzijds. Integendeel, gegronde verschillen tussen beide categorieën moeten worden gehandhaafd.

De Minister streeft er naar de reële behoeften van de gemeenten op een wetenschappelijke wijze te meten en dienovereenkomstig de nodige kredieten te hunner beschikking te stellen.

De hergroepering (fusies en samenvoegingen) van de gemeenten op een rationele basis zal hier ook een merkelijke invloed uitoefenen.

Hij kondigt dan de maatregelen aan die hij voornemens is te nemen:

a) Hij zal de gemeenten machtigen om een voorschot van 1 000 frank per personeelslid te verlenen;

b) Het begrotingsvraagstuk.

Er zal zich een moeilijkheid stellen om de begroting voor 1963 in evenwicht te houden. Immers, voor 1962, dank zij een krachtige bezuinigingspolitiek, is de Minister er in geslaagd gemiddeld de gemeentelijke begrotingen in evenwicht te houden (de vier grote steden buiten beschouwing gelaten). Nu komt een nieuwe last: de revalorisatie van de wedden. De Minister hoopt deze last te kunnen opvangen door de hervorming van het onderstandswezen. Men weet dat de gemeenten thans voor de onderstand een bedrag van 1 200 000 000 frank boven de toelagen van het Fonds voor de Openbare Onderstand moeten bijpassen. Dit deficit legt overigens reeds op zichzelf het chronisch deficit van de vier grote steden uit. Deze toestand kan niet blijven duren en de Regering zal haar verantwoordelijkheid terzake moeten opnemen.

In verband met dit vraagstuk heeft een lid er op gewezen dat, teneinde het geheel van de revalorisatie te doen slagen, men moet vermijden dat afzonderlijke revalorisaties zouden worden doorgevoerd welke dan zouden geschieden buiten het sociaal programma om.

7° Le membre demande enfin quand sera réalisée la revalorisation en faveur des organismes parastataux et des administrations subordonnées, et comment se fera le financement des charges supplémentaires qui en résulteront pour les communes.

Plusieurs membres de la Commission insistent pour que soit réalisée également l'adaptation des traitements du personnel communal et demandent comment et quand ceci aura lieu.

Dans le même ordre d'idées, un autre membre est d'avis qu'en matière de barèmes, il faudrait tendre à une assimilation aussi complète que possible entre le personnel de l'Etat et celui des communes.

Le Ministre a fourni la réponse suivante:

a) *Parastataux.*

Comme pour les agents des ministères, la revalorisation des fonctions des agents des parastataux doit s'accompagner d'un travail portant sur les structures hiérarchiques: analyse des conditions de recrutement et d'avancement, normalisation de la carrière, regroupement des fonctions, organisation du principalat.

Tout est mis en œuvre pour recueillir rapidement la documentation nécessaire à cet effet.

b) *Personnel communal.*

Traitant de l'incidence de la revalorisation de la fonction publique sur les pouvoirs subordonnés, le Ministre déclare qu'il convient de poursuivre parallèlement ces deux objectifs. Il n'est pas possible de réaliser une assimilation complète entre le personnel de l'Etat, d'une part, et celui des provinces et communes, d'autre part. Au contraire, des écarts justifiés entre les deux catégories doivent être maintenus.

Le Ministre se préoccupe d'établir, sur une base scientifique, les besoins réels des communes et de mettre en conséquence les crédits nécessaires à leur disposition.

Le regroupement (fusions et réunions) des communes sur une base rationnelle, aura, sur ce plan également, une influence notable.

Il annonce alors les mesures qu'il a l'intention de prendre:

a) Il autorisera les communes à accorder une avance de 1 000 francs à chaque membre de leur personnel;

b) Le problème budgétaire.

L'équilibre du budget pour 1963 posera un problème. En effet, pour 1962, le Ministre a réussi, généralement grâce à une sévère politique d'économies, à maintenir en équilibre les budgets des communes (abstraction faite des quatre grandes villes). Or, une nouvelle charge vient s'ajouter, à savoir la revalorisation des traitements. Le Ministre espère pouvoir parer à cette charge grâce à la réforme de l'assistance publique. On sait qu'actuellement les communes ont à déboursier pour l'assistance un supplément de 1 milliard 200 000 000 de francs, en plus des subsides que leur verse le Fonds de l'Assistance publique. Ce déficit suffit d'ailleurs à expliquer le déficit chronique des quatre grandes villes. Cette situation ne peut perdurer, et le Gouvernement devra prendre ses responsabilités en ce domaine.

En ce qui concerne ce dernier problème, un membre a fait observer que si l'on veut voir aboutir la revalorisation dans son ensemble, il convient d'éviter de procéder à des revalorisations partielles, qui se situeraient en dehors du cadre de la programmation sociale.

Zo bij voorbeeld werden de weddeschalen van de beroeps-militairen tot en met de onderofficieren gerevalueerd vanaf 1 januari 1962 zonder rekening te houden met de programmering. Hij verheugt zich natuurlijk over deze aanpassing — die zeker noodzakelijk was — maar andere korpsen zouden eveneens eisen kunnen stellen, en daardoor het geheel van de sociale programmering in gevaar kunnen brengen.

Hierop heeft de Minister opgemerkt dat de revalorisatie van de onderofficieren het gevolg is geweest van het eerste experiment van administratieve restructuratie waartoe de Minister is overgegaan. Het is een soort van test geweest.

8. Tijdelijke personeelsleden.

Een lid breekt een lans voor de regularisatie van de tijdelijke agenten. Dit is een probleem dat zijn belang heeft niet alleen voor de Staat maar tevens ook voor de parastatalen en de ondergeschikte besturen.

De Minister heeft als volgt geantwoord :

De noodzaak van twee punten is erkend : de tijdelijke personeelsleden die nu in dienst zijn moeten de kans krijgen hun toestand geregeld te zien; maatregelen moeten getroffen worden om te verhinderen dat het probleem na enkele jaren opnieuw opduikt. De desbetreffende ontwerpen van het Departement zijn reeds ver gevorderd; zij zullen door de Minister worden uiteengezet bij de behandeling van de wetsvoorstellen, die bij de Commissie ahangig zijn gemaakt.

9. Technische ingenieurs en technische diensten.

Hetzelfde lid heeft ook het belangrijk probleem van de ingenieurs — zowel de burgerlijke als de technische ingenieurs — opgeworpen. Hiermede is vooral het Departement van Openbare Werken gemoeid.

De Minister heeft verklaard :

Een grote herwaarderingsinspanning is gedaan wat de ambten betreft waarvoor studies na de zes leerjaren middelbaar onderwijs of hogere technische studies worden vereist. Voor die betrekkingen is de herwaardering aanzienlijk beter dan die welke de andere basisfuncties van de 2^e en van de 1ste categorie wordt toegekend.

De specifieke herwaardering van de betrekkingen voor technici op de gewone niveaus van het middelbaar onderwijs kan slechts in het raam van de ontleding van de functies worden behandeld, wegens de verscheidenheid van de functies en van de vereiste schoolopleiding.

10. Syndicaal statuut van het provincie- en gemeentepersoneel.

Een lid vraagt hoever de kwestie van het syndicaal statuut van het gemeentepersoneel gevorderd is.

Reeds in 1947 nam de stad Luik het initiatief terzake, doch het besluit werd door de Regering vernietigd.

Thans fungeren officieuze commissies, zonder enig wettig bestaan echter.

Betreffende dit vraagstuk wijst de Minister er op dat er immer een ontwerp in de Kamer hangend is (*Stuk Kamer* n° 364, zitting 1959-1960) (reeds door de Senaat goedgekeurd op 3 december 1959). De Minister zal dit vraagstuk opnieuw onderzoeken in het kader van de nieuwe bepalingen van de eenheidswet.

11. Een lid heeft het vraagstuk gesteld van de reclasse- ring der minder-validen in de overheidsdiensten. Voorstel- len werden ingediend om de werkgevers van de private

C'est ainsi que les barèmes des militaires de carrière, jus- ques et y compris les sous-officiers, ont été revalorisés à partir du 1er janvier 1962 sans tenir compte de la program- mation. Il se félicite naturellement de cette adaptation — qui s'imposait évidemment — mais d'autres corps pour- raient également formuler des revendications et, de ce fait, compromettre l'ensemble de la programmation sociale.

Le Ministre a fait observer que la revalorisation de la fonction de sous-officier résulte de la première expérience de restructuration administrative à laquelle il a procédé. Il s'agit, en quelque sorte d'un test.

8. Agenis temporaires.

Un membre rompt une lance en faveur de la régularisa- tion de la situation des agents temporaires. Ce problème a son importance, non seulement pour l'Etat mais aussi pour les administrations parastatales et subordonnées.

Voici la réponse du Ministre :

Une double nécessité est reconnue : celle d'offrir une chance de stabilisation aux temporaires actuellement en fonction; celle de prendre des dispositions pour empêcher qu'au bout de quelques années le problème ne se pose à nouveau. Les projets du Département concernant cette matière sont très avancés; le Ministre les exposera lors de l'examen des propositions de loi dont la Commission est saisie.

9. Ingénieurs techniciens et services techniques.

Le même membre rappelle le problème important des ingénieurs — aussi bien des ingénieurs civils que des ingé- nieurs techniciens. Le Département des Travaux Publics est le principal intéressé dans cette affaire.

Le Ministre a déclaré :

Un grand effort de revalorisation a été fait en ce qui concerne les fonctions pour lesquelles sont exigées des études s'étendant au-delà du cycle de six années d'enseigne- ment secondaire ou des études techniques supérieures. La revalorisation de ces emplois dépasse de loin celle attribuée aux autres fonctions de base de la 2e et de la 1re catégorie.

La revalorisation spécifique des emplois techniques aux niveaux courants de l'enseignement secondaire ne peut, en raison de la diversité des fonctions et des qualifications scolaires exigées, être traitée que dans le cadre de l'analyse des fonctions.

10. Statut syndical du personnel provincial et communal.

Un membre demande où en est la question du statut syndical du personnel communal.

Déjà en 1947, la ville de Liège avait pris l'initiative en la matière, mais la décision fut annulée par le Gouverne- ment.

Actuellement, des commissions officieuses fonctionnent, mais elles n'ont aucune valeur légale.

En ce qui concerne cette question, le Ministre signale qu'un projet figure toujours à l'ordre du jour des travaux de la Chambre (*Doc. Chambre* n° 364, session 1959-1960) (déjà adopté par le Sénat le 3 décembre 1959). Le Ministre réexaminera cette question dans le cadre des nouvelles dispositions de la loi unique.

11. Un membre a soulevé le problème du reclassement des handicapés dans les services publics. Des propositions ont été introduites prévoyant l'obligation, pour les employ-

ondernemingen te verplichten een coëfficiënt minder-validen te werk te stellen. Zou de grootste werkgever van het land, de Staat, hier het voorbeeld niet moeten geven?

De Minister heeft het volgende antwoord verstrekt :

De systematische toepassing van het beginsel van de toelating van een vast contingent minder-validen is moeilijk te verenigen met de behoeften van sommige diensten — leger, rijkswacht, douane, bestuur van de strafinrichtingen, onderwijs, — evenals met de aanwervingsmethodes die men in andere aanwendt (magistratuur, onderwijs en zelfs in het Bestuur wanneer dit het algemeen stelsel van de wedstrijd toepast).

Het Openbaar Ambt had dan ook zijn inspanningen gericht op een aanpassing van de lichamelijke toelatingsvoorwaarden aan de intrinsieke vereisten van iedere betrekking. Een ontwerp dat ertoe strekt de uitsluiting van een erkend minder-valide te verbieden, wanneer de lichamelijke handicap niet onverenigbaar is met de uitvoering van de taak, verkeert thans in een ver gevorderd toepassingsstadium. Het zal gepaard moeten gaan met een reorganisatiewerk in verband met bepaalde taken, zodanig dat zij kunnen uitgevoerd worden door minder-validen, bijvoorbeeld telefonische installaties die bediend kunnen worden door mensen die minder-valide zijn wat het gezichtsvermogen betreft. Een definitieve regeling zal nochtans slechts kunnen genomen worden wanneer het wetsontwerp betreffende de sociale herclassering van de minder-validen het stadium van de parlementaire behandeling achter de rug zal hebben.

12. Een lid heeft ook de toestand van de magistraten van de rechterlijke orde besproken. Hij betreurt dat de Regering weigert de achterstand voor 1961 te honoreren, ondanks het feit dat zij hiertoe op grond van wettelijke bepalingen (artt. 230 en 238 van de wet op de rechterlijke inrichting) verplicht is. Deze aangelegenheid werd uitvoerig besproken in het verslag van de heer Hermans over de begroting van Justitie (cfr *Stuk n° 4-VII/3*, blz. 25-26). Om de magistraten ertoe te brengen aan een vaste schuldvordering te verzaken, zou de Regering ten minste moeten mededelen op welke grondslagen de revalorisatie van de magistraten zal worden doorgevoerd en wanneer de achterstand op 1 juli 1962 zal worden uitbetaald. Na dit verband vraagt het lid tot welke conclusies de gelijkwaardigheidscommissie gekomen is?

In zijn antwoord verwijst de Minister naar de uiteenzetting welke hij heeft gegeven over de verschillende wijzen van uitvoering van het werk inzake de gelijkwaardigheden.

Gezien de beschikbare gegevens en het onderlinge verband tussen de problemen zal een eerste fase bestaan in het beëindigen van het werk over de gelijkwaardigheden in het niet-universitaire onderwijs en de sociale parastatale diensten. Toch moet het gehele werk over de gelijkwaardigheden in het eerste halfjaar 1963 klaarkomen. In verband met de eventuele terugwerkende kracht, voor de magistraten, van de bij koninklijk besluit van 26 juni 1962 genomen maatregel verwijst de Minister naar het standpunt door de Regering ingenomen bij de behandeling van de begroting van Justitie.

13. Ten slotte heeft een lid aan de Minister gevraagd een overzicht te geven van de repartitie van de 7 miljard, die voor de revalorisatie van het openbaar ambt bestemd zijn en toegekend zullen worden ingevolge het akkoord van de sociale programmatie.

De Minister heeft geantwoord dat de raming van 7 miljard in principe de weerslag van het plan voor de sociale programmatie op de Schatkist dekt.

eurs des entreprises privées, d'engager un pourcentage déterminé de travailleurs handicapés. Le plus grand employeur du pays, l'Etat, ne devrait-il pas donner l'exemple en cette matière?

Le Ministre a donné la réponse suivante :

L'application systématique du principe de l'admission d'un contingent fixe d'agents handicapés, se concilie difficilement avec les nécessités de certains services — armée, gendarmerie, douane, administration pénitentiaire, enseignement —, ainsi qu'aux modes de recrutement utilisés dans d'autres (magistrature, enseignement et même dans l'Administration lorsqu'elle applique le système général du concours).

Dès lors, la Fonction Publique avait axé ses efforts sur l'ajustement des conditions physiques d'admissibilité aux exigences intrinsèques de chaque emploi. Un projet tendant à interdire l'exclusion d'un handicapé reconnu, lorsque la déficience physique n'est pas incompatible avec l'exécution de la tâche, est actuellement dans un stade avancé de réalisation. Il devra s'accompagner d'un travail de réorganisation de certaines tâches de façon à permettre leur exécution par des handicapés, par exemple installations téléphoniques manipulables par des handicapés de la vue. Une mise au point définitive ne pourra cependant être effectuée que lorsque le projet de loi relatif au reclassement social des handicapés aura dépassé le stade de la délibération parlementaire.

12. Un membre a parlé aussi de la situation des magistrats de l'ordre judiciaire. Il regrette que le Gouvernement se refuse à honorer l'arriéré de 1961, malgré le fait que des dispositions légales (artt. 230 et 238 de la loi sur l'organisation judiciaire) l'obligent à agir de la sorte. Cette question a fait l'objet d'un large exposé dans le rapport de M. Hermans sur le budget de la Justice (cfr *Doc. n° 4-VII/3*, pp. 25-26). Pour amener les magistrats à renoncer à une créance définitive, le Gouvernement devrait au moins faire connaître les bases sur lesquelles la revalorisation des magistrats sera réalisée, ainsi que la date de paiement des arriérés au 1er juillet 1962. Le membre demande à ce sujet à quelles conclusions est arrivée la Commission des équivalences.

Dans sa réponse, le Ministre se réfère à l'exposé qu'il a fait concernant les différentes modalités observées pour l'établissement des équivalences.

Compte tenu des informations disponibles et de l'interconnexion des problèmes, une première étape consistera à achever le travail sur les équivalences dans l'enseignement non-universitaire et dans les parastataux sociaux. L'ensemble du travail sur les équivalences devra cependant être achevé au cours du premier semestre 1963. Quant à la question d'une rétroactivité éventuelle de la mesure prise par l'arrêté royal du 26 juin 1962, en ce qui concerne les magistrats, le Ministre se réfère à l'attitude adoptée par le Gouvernement dans la discussion du budget de la Justice.

13. Enfin, un membre a demandé au Ministre de donner un aperçu de la répartition des 7 milliards destinés à la revalorisation de la fonction publique en application de l'accord sur la programmation sociale.

Le Ministre a répondu que l'évaluation de 7 milliards, couvre en principe l'incidence sur la trésorerie de l'Etat du plan de programmation sociale.

Bij deze bepaling zijn enkele verduidelijkingen noodzakelijk :

Personeel van de ministeries :

De raming dekt in principe de herwaardering van de wedden der ca. 85 000 personeelsleden van de ministeries (Rijkspersoneel in de betekenis van het statuut van 2 oktober 1937, tijdelijke personeelsleden en hulpkrachten). De reeds op een nieuwe functionele structurering steunende herwaardering van de belastingbesturen werd door andere, bestaande kredieten gedekt.

Bijzondere korpsen :

Bedoeld worden de wedden van de ca. 125 000 ambtenaren van de bijzondere korpsen : leger, rijkswacht, Rijks-onderwijs, magistratuur, Raad van State, Rekenhof, gerechtelijke politie, bedienaars van een eredienst.

Voor de herziening — in dit geval ook steunend op een functionele analyse — van de wedden der onderofficieren en militairen van lagere rang van leger en rijkswacht werd nochtans in een bijzondere financieringswijze voorzien.

Wat betreft het gesubsidieerd onderwijs, de parastatale instellingen, die volledig ten laste van de Rijksbegroting vallen en de N.M.B.S., komt alleen het in 1962 toegekende voorschot van 1 000 frank in aanmerking, aangezien de directe weerslag van de herwaardering in dit geval niet onmiddellijk kon worden becijferd.

Pensioenen :

De financiering dekt de aanpassing van de pensioenen op 1 juli 1962 en in 1964, voor alle genoemde sectoren, met inbegrip van het gesubsidieerd onderwijs, doch met uitzondering van de op de tijdelijke personeelsleden, hulpkrachten en ambtenaren van de meeste parastatale instellingen toegepaste pensioenregelingen in de sociale zekerheid.

De kredieten betreffende het Openbaar Ambt zijn ten slotte met 12 stemmen tegen 1 goedgekeurd.

De Verslaggever,
J. POSSON.

De Voorzitter,
P. WIGNY.

Cette définition appelle quelques précisions :

Personnel des ministères :

L'évaluation couvre en principe la revalorisation des traitements des quelques $\pm 85\ 000$ agents des ministères (agents de l'Etat au sens du statut du 2 octobre 1937, temporaires et auxiliaires). La revalorisation des administrations fiscales déjà basée sur une restructuration fonctionnelle a été couverte par d'autres crédits existants.

Corps spéciaux :

Sont visés les traitements des quelques 125 000 agents des corps spéciaux : armée, gendarmerie, enseignement de l'Etat, magistrature, Conseil d'Etat, Cour des Comptes, police judiciaire, ministres des cultes.

Un financement spécial est cependant intervenu pour la revision — elle aussi sur base de l'analyse fonctionnelle — des traitements des sous-officiers et militaires de rang inférieur de l'armée et de la gendarmerie.

En ce qui concerne l'enseignement subventionné, les parastataux émergeant intégralement au budget de l'Etat, et la S.N.C.F.B., seule l'avance de 1 000 francs accordée en 1962 émerge au programme, étant donné que l'incidence directe de la revalorisation ne pouvait être immédiatement établie en ce qui les concerne.

Pensions :

Le financement couvre l'ajustement des pensions au 1er juillet 1962 et en 1964, pour l'ensemble des secteurs considérés ci-dessus, y compris donc l'enseignement subventionné, à l'exclusion des régimes de pensions-sécurité sociale, appliqués aux temporaires, auxiliaires et agents de la plupart des établissements parastataux.

Finalement les crédits relatifs à la Fonction Publique ont été adoptés par 12 voix contre 1.

Le Rapporteur,
J. POSSON.

Le Président,
P. WIGNY.